

Wniosek o wszczęcie egzekucji

Informacje ogólne

Wszczęcie egzekucji co do zasady następuje na wniosek wierzyciela, czyli osoby, która domaga się zwrotu należnej jej kwoty, np. przyznanej jej w wyroku sądowym. Egzekucja może być też wszczęta z urzędu. Wtedy rozpoczyna się ona na wniosek sądu, który sprawę rozpoznawał.

Cel egzekucji

Celem egzekucji jest doprowadzenie do przymusowego zrealizowania obowiązku, np. do zapłaty określonej w orzeczeniu sądowym kwoty. Czasami jednak dłużnik będzie miał wybór, w jaki sposób zechce wywiązać się ze swojego długu. Nie zawsze musi przekazywać swojemu wierzycielowi gotówkę. Wtedy komornik, na wniosek wierzyciela, wyznaczy mu termin, w ciągu którego musi dokonać wyboru sposobu zaspokojenia swojego wierzyciela.

PRZYKŁAD

Jan Z. został zobowiązany do zapłaty 50 000 zł na rzecz swojego wierzyciela Henryka G. w ciągu miesiąca. Postanowiono jednak, że jeśli w tym terminie nie zapłaci tej kwoty, to przekaże wierzycielowi jedną z nieruchomości, jakie posiada. Dłużnikowi, czyli Janowi Z., przysługuje w tym przypadku prawo wyboru. Jeśli nie spełni jednego świadczenia, może spełnić inne, a realizacja któregośkolwiek z nich zwalnia go z długu wobec wierzyciela.

Wniosek o wszczęcie egzekucji powinien spełniać określone warunki. Przede wszystkim powinien wskazywać świadczenie, które ma być spełnione i sposób egzekucji.

Komornik

Komornik jest głównym organem egzekucyjnym. To do niego należy kierować wniosek o wszczęcie egzekucji. Złożenie wniosku o wszczęcie egzekucji uruchamia postępowanie egzekucyjne i pociąga za sobą określone czynności komornika zmierzające do odzyskania długu.

Jak przygotować wniosek

Krok 1

OZNACZENIE ORGANU. We wniosku na samym początku trzeba wskazać organ, do którego wniosek kierujemy – czyli komornika.

ZAPAMIĘTAJ

Komornik sądowy jest funkcjonariuszem publicznym działającym przy sądzie rejonowym.

Rewir komorniczy (czyli obszar działania komornika) może obejmować obszar właściwości sądu rejonowego, część tego obszaru lub obszar właściwości kilku sądów rejonowych.

Prowadzenie egzekucji wierzyciel może powierzyć dowolnemu komornikowi z terenu całego kraju. Przy wyborze komornika nie musi więc ograniczać się do komorników działających w okręgu sądu apelacyjnego właściwego miejscowo.

Jeżeli egzekucja ma być prowadzona z nieruchomości, to wniosek powinno się złożyć do komornika działającego przy sądzie, w którego okręgu nieruchomość jest położona.

GP RADZI

Ustawa o komornikach sądowych i egzekucji daje prawo wyboru komornika, który będzie egzekwował świadczenie. Prawo wyboru komornika nie będzie przysługiwało w przypadku egzekucji z nieruchomości. Wtedy wyłącznie właściwy jest komornik działający przy sądzie, w którego okręgu nieruchomość jest położona. Wybierając komornika spoza rewiru, wierzyciel musi się jednak liczyć z koniecznością poniesienia większych wydatków. Wierzyciela obciąża wówczas koszt diet przysługujących osobom zatrudnionym w kancelarii komornika, które biorą udział w czynnościach. Ponosi też koszty przejazdów i noclegów komornika oraz tych osób oraz koszty transportu specjalistycznego. Musi je ponieść nawet wówczas, gdy wcześniej - prowadząc proces - był zwolniony od kosztów sądowych.

Krok 2

OZNACZENIE STRONY. W nagłówku wniosku powinny znaleźć się też dane dotyczące osoby, która składa wniosek, a więc wierzyciela, w tym jego imię, nazwisko i miejsce zamieszkania. We wniosku nie może też zabraknąć danych dłużnika, czyli osoby, którą komornik będzie przymuszał do zrealizowania określonego obowiązku, np. zapłaty. W tym przypadku również należy podać imię, nazwisko i miejsce zamieszkania.

Krok 3

WSKAZANIE TYTUŁU EGZEKUCYJNEGO. We wniosku trzeba zaznaczyć, że jest się w posiadaniu tytułu egzekucyjnego, i wskazać, jaki to tytuł. Może być to:

- orzeczenie sądu lub ugoda zawarta przed sądem,
- wyrok sądu polubownego lub ugoda zawarta przed takim sądem,

- inne orzeczenia, ugody i akty, które z mocy ustawy podlegają wykonaniu w drodze egzekucji sądowej,
- akt notarialny, w którym dłużnik poddał się egzekucji i który obejmuje obowiązek zapłaty sumy pieniężnej lub uiszczenia innych rzeczy, gdy termin zapłaty lub uiszczenia jest w akcie wskazany,
- akt notarialny, w którym dłużnik poddał się egzekucji i który obejmuje obowiązek zapłaty sumy pieniężnej do wysokości w akcie wprost określonej.

Ważne!

Wybierając komornika spoza rewiru, wierzyciel powinien złożyć oświadczenie na piśmie o tym, że korzysta z prawa wyboru komornika. W oświadczeniu powinien powołać się na art. 8 ust. 5 ustawy z 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (t.j. Dz.U. z 2006 r. nr 167, poz. 1191 ze zm.). Przepis ten stanowi, że wierzyciel ma prawo wybrać komornika na terenie kraju z wyjątkiem spraw o egzekucję z nieruchomości oraz spraw, w których przepisy o egzekucji z nieruchomości stosuje się odpowiednio.

Krok 4

OKREŚLENIE EGZEKWOWANEGO ŚWIADCZENIA I KOSZTÓW. Kolejna czynność to określenie świadczenia, które ma być spełnione. Jeśli jest to zapłata, powinno się we wniosku podać w cyfrach wysokość należności głównej oraz należności ubocznych (czyli np. odsetek za zwłokę). Bardzo ważne jest to, by świadczenie wynikało z tytułu wykonawczego. Nie można zatem domagać się, aby komornik egzekwował od dłużnika dowolną kwotę, ale jedynie tę, która wynika np. z wyroku sądowego. Powinno się też określić wysokość kosztów, które zostały poniesione w związku z dochodzeniem świadczenia od dłużnika (np. koszty postępowania sądowego) i zażądać ściągnięcia ich od dłużnika. Można

też we wniosku do komornika domagać się, aby ściągnął od dłużnika koszty związane z egzekucją komorniczą, czyli tzw. koszty egzekucyjne.

Krok 5

WSKAZANIE SPOSOBU EGZEKUCJI. We wniosku trzeba też wskazać sposób egzekucji i składniki majątku, z których ma być prowadzona egzekucja. Do wyboru jest kilka sposobów egzekucji, m.in. z wynagrodzenia za pracę, z ruchomości (np. samochody, komputery, sprzęt RTV i AGD itp.), z rachunków bankowych. Trzeba pamiętać, że we wniosku można wskazać kilka sposobów egzekucji.

PULAPKI

We wniosku o wszczęcie egzekucji nie można wskazywać tylko jednego sposobu jej prowadzenia (np. z rachunku bankowego), ponieważ może okazać się, że komornik, prowadząc egzekucję w takim wąskim zakresie, nic nie odzyska od dłużnika, np. dlatego, że dłużnik nie będzie posiadał żadnych środków na rachunkach bankowych.

Składniki majątkowe, z których komornik ma prowadzić egzekucję powinny zostać wskazane bardzo dokładnie, np. w razie egzekucji z nieruchomości przez podanie numeru księgi wieczystej oraz wskazanie sądu, w którym księga ta się znajduje. Takiej potrzeby nie będzie przy egzekucji z ruchomości. W tym przypadku w zasadzie egzekucji będą podlegały wszystkie ruchomości znajdujące się w posiadaniu dłużnika, np. wszystkie należące do niego samochody, ale także cały jego sprzęt komputerowy i RTV itp.

Krok 6

PODPIS. Wniosek o wszczęcie egzekucji, podobnie jak inne wnioski, należy na końcu własnoręcznie podpisać. Podpis nie może być komputerowy ani też odwzorowany w formie pieczętki, czyli tzw. faksymile. Powinien zawierać co najmniej nazwisko wnioskodawcy, czyli wierzyciela.

Krok 7

ZAŁĄCZNIKI. Do wniosku o wszczęcie egzekucji powinno się dołączyć tytuł wykonawczy, czyli np. zaopatrzony w klauzulę wykonalności wyrok zasądzający na rzecz wierzyciela świadczenie od dłużnika. Trzeba to wyraźnie zaznaczyć we wniosku, wymieniając w spisie załączników na końcu wniosku tytuł wykonawczy.

PUŁAPKI

Jeśli wniosek nie będzie zawierał wszystkich koniecznych elementów, wnioskodawca zostanie wezwany do jego uzupełnienia lub poprawienia w ciągu tygodnia. Jeśli tego nie zrobi, wniosek zostanie zwrócony i komornik nie podejmie żadnych czynności egzekucyjnych na jego podstawie, a w tym czasie dłużnik będzie mógł pozbyć się już majątku i później nic od niego nie będzie można wyegzekwować.

Formalności

Wniosek o wszczęcie egzekucji może zostać złożony osobiście w kancelarii komorniczej albo może też zostać wysłany na adres kancelarii listem poleconym. Należy pamiętać, żeby starannie przechowywać dowód nadania listu poleconego z wnioskiem.

GP RADZI

Składając wniosek o wszczęcie egzekucji osobiście w kancelarii komorniczej, dobrze jest mieć ze sobą jego kopię i zażądać od pracownika kancelarii potwierdzenia na niej złożenia tego pisma. W tym celu wystarczy, że pracownik kancelarii podpisze się na kopii wniosku własnoręcznie, oznaczy datę oraz przybije pieczętkę kancelarii.

PODSTAWA PRAWNA:

- **Ustawa z 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz.U. Nr 43, poz. 296 z późn. zm.).**
- **Ustawa z 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (t.j. z 2006 r. nr 167, poz. 1191).**

Anna Wojda